

สารบัญ

หน้า

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

การศึกษาการใช้กลวิธีในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
โรงเรียนบ้านโนนก่อ 1

ผู้วิจัย [ก่อกเกียรติ์ สืบเพ็ง](#)

พือดคาศท์กับทักษะการพูด กรณีศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสานจังหวัดขอนแก่น 3

ผู้วิจัย [ถาวร วรบุตร](#)

การประเมินหนังสือเรียน “สไมล์ 6” ด้านเนื้อหาและการออกแบบ 5

ผู้วิจัย [ทรรศิกา อ่างแก้ว](#)

ประสิทธิภาพของวิธีสอนแบบตรงต่อการพัฒนาการ การผันคำกริยา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 7

ที่โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี

ผู้วิจัย [ทศพล พงศ์พิน](#)

การเรียนคำศัพท์ในภาษาที่สองผ่านวิธีการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานและแบบดั้งเดิมที่มีผลต่อเรียนรู้คำศัพท์
ของนักเรียนไทย 9

ผู้วิจัย [นිරบล อนุกุล](#)

การใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 12

ผู้วิจัย [ปราชญ์ปริดา เขียนวงศ์](#)

ผลของการสอนแบบชัดแจ้งโดยใช้กฎการสร้างวลีในการเรียนรู้นามนุประโยค 14

ผู้วิจัย [ปาไลดา ไชโยธิ์](#)

การสำรวจเนื้อหาด้านความหลากหลายทางวัฒนธรรมในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษที่ช่วยส่งเสริม
ความตระหนักด้านความหลากหลายทางวัฒนธรรม 16

ผู้วิจัย [ศศินันท์ โต๊ะชาลีศรีทิน](#)

การสอนคำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดของนักเรียนไทย 18

ผู้วิจัย [สุนันท์ทิพย์ ยงคง](#)

สารบัญ

หน้า

สาขาวิชาวิศวกรรมการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของบ้านเปือยหัวดง ตำบลเปือย อำเภอลืออำนาจ
จังหวัดอำนาจเจริญ 20

ผู้วิจัย [ชนิษฐา นภาพุชร](#)

ผลกระทบจากกิจกรรมนันทนาการท่องเที่ยว ในพื้นที่ป่าดงนาทาม อำเภอลืออำนาจ จังหวัดอุบลราชธานี 24

ผู้วิจัย [สมฤทัย น้อยแก้ว](#)

บทคัดย่อ

- เรื่อง : การศึกษาการใช้กลวิธีในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนก่อ
- ผู้วิจัย : ก่อเกียรติ สืบเพ็ง
- ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
- สาขาวิชา : การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ
- อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพัฒน์ กุ้เกียรติกุล
- คำสำคัญ : กลวิธีในการอ่านกลวิธีการอ่านแบบผสม, กลวิธีการอ่านแบบบนลงล่าง, กลวิธีการอ่านแบบล่างขึ้นบน

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาการใช้กลวิธีต่าง ๆ ในการอ่านบทความภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านโนนก่อ โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้คือแบบสอบถามซึ่งได้ดัดแปลงมาจาก the Survey of Reading Strategies (SORS) ของ Mokhtari และ Sheorey, (2002) จำนวน 16 ข้อ โดยได้แบ่งระดับความถี่ในการใช้กลวิธีในการอ่านต่าง ๆ เป็น 5 ระดับจากใช้บ่อยที่สุดไปจนถึงใช้น้อยที่สุด กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จากโรงเรียนบ้านโนนก่อ จำนวน 30 คน ข้อมูลที่นำมาใช้ในเชิงสถิติคือค่าระดับความถี่ ค่าเฉลี่ย เพอร์เซ็นต์ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน จากผลการสำรวจชี้ให้เห็นว่านักเรียนทั้งหมด 30 คน มีระดับความถี่ในการใช้กลวิธีแต่ละกลวิธีแตกต่างกัน นอกจากนี้ผลสำรวจยังพบว่า กลวิธีที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างนี้เลือกใช้บ่อยที่สุด คือ การเปิดพจนานุกรมหาคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมาย การแปลความหมายของคำศัพท์ในรูปแบบคำและประโยคและแปลข้อมูลที่ได้จากการอ่านภาษาอังกฤษให้เป็นภาษาไทย ในขณะที่กลวิธีที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้น้อยที่สุดคือการเปลี่ยนข้อมูลที่ได้อ่านทำความเข้าใจแล้ว มาเป็นในรูปแบบตารางหรือผังภาพความคิด นอกจากนี้ผลการสำรวจยังพบว่านักเรียนกลุ่มนี้ยังได้ใช้กลวิธีในการอ่านแบบผสมเพื่อช่วยให้เข้าใจในเรื่องที่อ่านมากขึ้น จากผลการสำรวจนี้ ผู้วิจัยเห็นว่าครูผู้สอนสามารถช่วยให้นำข้อมูลนี้ไปปรับปรุง พัฒนาทั้งวิธีการสอนและสื่อการสอนเพื่อช่วยให้นักเรียนปรับปรุงและยกระดับการใช้กลวิธีในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ได้ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ABSTRACT

TITLE : STUDENTS' USE OF READING STRATEGIES: A SURVEY STUDY OF GRADE 9 EFL STUDENTS AT NONKHOR SCHOOL

AUTHOR : KOKIAT SUEBPENG

DEGREE : MASTER OF ARTS

MAJOR : TEACHING ENGLISH AS A FOREIGN LANGUAGE

ADVISOR : ASST. PROF. SUPATH KOOKIATTIKOON, Ph.D.

KEYWORDS : READINGSTRATEGIES, BOTTOM UP, TOP DOWN, INTERACTIVE

This study aimed to investigate the English reading strategies used by grade 9 students at Nonkhor School while reading materials in English. The participants in this study were 30 grade 9 students at Nonkhor School, who were studying in a second semester of the academic year 2017. The questionnaires in this study were adapted from the Survey of Reading Strategies (SORS) developed by Mokhtari and Sheorey, (2002) with a 5-point Likert scale. Descriptive statistics used to analyze the data were frequency, percentage, mean, and standard deviation. Based on statistical data, the overall results revealed that all of the 16 items included in the survey were all used by the students with different frequencies. In addition, the findings also showed that on average, using reference materials (e.g. a dictionary), decoding of the meaning and translating the texts into Thai were most frequently used, whereas transferring information from a the text to some kind of grid or matrix was least frequently used. The findings from this study can help teachers develop teaching methods and materials in such a way that they enhance and improve these reading strategies.

บทคัดย่อ

- เรื่อง : พื้ดคาศท์กับทักษะการพุด กรณีสึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 3 คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน จังหวัดขอนแก่น
- ผู้วิจัย : ถาวร วรบุตร
- ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
- สาขาวิชา : การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ
- อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.เสาวนีย์ ตรีรัตน์ อเล็กซานเดอร์
- คำสำคัญ : พื้ดคาศท์

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างพื้ดคาศท์กับทักษะการพุดของอาสาสมัครให้ข้อมูล ซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน จังหวัดขอนแก่น จำนวน 5 คน ที่กำลังเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ การสัมภาษณ์ (Interview) ก่อนและหลังการฟังพื้ดคาศท์ตามหัวข้อที่นักศึกษาสนใจ การสังเกต (Classroom observation) การใช้ภาษาจากพื้ดคาศท์ในห้องเรียนของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างกับอาจารย์และเพื่อนร่วมชั้น และแบบสอบถาม (Demographic questionnaire) เพื่อนำมาช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล จากการศึกษาพบว่า การฟังพื้ดคาศท์มีความสัมพันธ์กับทักษะการพุดของนักศึกษาโดยภาษาที่อยู่ในพื้ดคาศท์จากเรื่องที่นักศึกษาฟังถูกนำมาใช้ในการสัมภาษณ์ครั้งที่สองและการใช้ในห้องเรียน ซึ่งจากการเปรียบเทียบคะแนนการสัมภาษณ์ครั้งที่หนึ่งกัครั้งที่สอง นักศึกษา 4 ใน 5 คน มีคะแนนสูงขึ้น ดังนั้น การฟังพื้ดคาศท์จึงอาจเป็นเครื่องมือหนึ่งที่สามารถนำมาพัฒนาทักษะการพุดของนักศึกษา

ABSTRACT

TITLE : PODCASTS AND ORAL SKILLS: A CASE STUDY OF THIRD YEAR STUDENTS AT THE FACULTY OF EDUCATION, MAHAMAKUT BUDDHIST UNIVERSITY ISAN CAMPUS, KHON KAEN PROVINCE

AUTHOR : THAWORN WORABUTTARA

DEGREE : MASTER OF ARTS

MAJOR : TEACHING ENGLISH AS A FOREIGN LANGUAGE

ADVISOR : SAOWANEE T. ALEXANDER, Ph.D.

KEYWORDS : PODCASTS, ORAL SKILLS

The purpose of this study was to explore the relationships between podcasts and oral skills among Thai university students majoring in English. The participants consisted of five third year students studying at Mahamakut Buddhist University Isan campus, Khon Kaen province. These students volunteered to listen to podcasts (in the form of TED Talks) over a course of the second semester of the academic year 2016 and logged the amount of time they listened to the talks during that time. To assess their oral proficiency, the researcher conducted and recorded interviews of the students before and after listening to the podcasts. Three university level English language instructors assessed these interviews. Also, the researcher made observations of the participants' language use in class throughout the semester. Findings showed that all but one participant received higher oral proficiency ratings in their second interviews. The students used words and phrases from the podcasts in their language, particularly in the second interview. The relationship was such that the students imported materials from the podcasts into the conversations on topics that interested them. The participants appeared more fluent in the second interviews despite some pronunciation errors. This was evidence that podcast elements (in the form of references and quotes) existed in the discourse of learners, which in turn added more substance to students who may otherwise struggle to communicate given their limited grammatical knowledge.

บทคัดย่อ

- เรื่อง : การประเมินหนังสือเรียน “สไมล์ 6” ด้านเนื้อหาและการออกแบบ
 ผู้วิจัย : ทรรติกา อ่างแก้ว
 ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิชา : การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ
 อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.วชิราภรณ์ กิจพูนผล.
 คำสำคัญ : การประเมินสื่อการเรียน แบบประเมิน

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหนังสือเรียนภาษาอังกฤษชื่อเรื่อง “สไมล์ 6” เขียนโดย Cromwell P. และ Griffith S. จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาถึงความเหมาะสมของการใช้หนังสือเล่มดังกล่าวกับ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เครื่องมือในการประเมินหนังสือเรียนสร้างโดยใช้พื้นฐานจากมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานตามตัวบ่งชี้จำนวน 4 ด้านของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบกับกรอบความคิดของ Daoud และ Celce-Murcia (1979) และ Cunningsworth (1995) เพื่อดูความเหมาะสมของหนังสือกับนักเรียนระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 แบบประเมินที่สร้างขึ้นมุ่งประเมินใน 2 ส่วนหลัก ได้แก่เนื้อหา (ชื่อบทโครงสร้างไวยากรณ์ เนื้อหา คำศัพท์ ทักษะ แบบฝึกหัด และการออกแบบ ผลการวิจัยพบว่า “สไมล์ 6” มีความเหมาะสมในด้านหัวข้อ โครงสร้างไวยากรณ์ และแบบฝึกหัด ในด้านการออกแบบ “สไมล์ 6” เหมาะสมในความน่าดึงดูดใจของขนาดอักษร ขนาดหนังสือ ปกหนังสือ การออกแบบหน้าหนังสือ การเข้าเล่ม และความชัดเจนของภาพประกอบ การวิจัย ครั้งนี้อาจมีประโยชน์ต่อครูสอนภาษาอังกฤษและนักการศึกษาโดยทั่วไป เพราะสามารถ ใช้งานวิจัยนี้เป็นแนวทางในการ ตัดสินใจเลือกสื่อการสอนที่เหมาะสมที่สุดสำหรับหลักสูตร การสอนภาษา

ABSTRACT

TITLE : EVALUATION OF ENGLISH TEXTBOOK “SMILE 6” IN TERMS OF CONTENT AND DESIGN

AUTHOR : TASSICA ANGKAEW

DEGREE : MASTER OF ARTS

MAJOR : TEACHING ENGLISH AS A FOREIGN LANGUAGE

ADVISOR : WACHIRAPORN KIJPOONPHOL, Ph.D.

KEYWORDS : TEXTBOOK EVALUATION, EVALUATION CHECKLIST

This study aimed to evaluate an English student book titled Smile 6, written by Cromwell P. and Griffith S., by Aksorn Charoentat publisher. The study was conducted to figure out whether the textbook was suitable for Grade 6 students. A checklist of textbook evaluation was formed based on the four standards and indicators in the foreign languages core curriculum issued by the Office of Basic Education Commission (OBEC) of Thailand, Daoud and Celce-Murcia (1979) and Cunningsworth (1995) to evaluate the appropriateness of the textbook used with Grade 6 students. The textbook evaluation checklist consisted of two main aspects: 1) content (topic, structure, vocabulary, skills and exercises) and 2) design. The result revealed that Smile 6 was suitable in term of subject matter, grammatical structure, and exercises. For the design, Smile 6 was suitable in the attractiveness of the font size, book size, cover, page appearances, binding, and the clear illustration. The research may be beneficial for English language teachers and educators in general because it serves as a useful guideline to choose the most appropriate teaching material for a language course.

บทคัดย่อ

- ชื่อเรื่อง : ประสิทธิภาพของวิธีสอนแบบตรงต่อการพัฒนาการ การผันคำกริยา ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี
- ผู้วิจัย : ทศพล พงศ์พิน
- ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
- สาขาวิชา : การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ
- อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลักษมี นวมถนอม คีมูระ
- คำสำคัญ : วิธีสอนแบบตรง, กริยาผัน

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของวิธีการสอนแบบตรงต่อการพัฒนาความสามารถในการผันคำกริยา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี

กลุ่มประชากรคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี จำนวน 6 คน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน แบ่งกลุ่มโดยการอิงจากความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งประกอบไปด้วย กลุ่มนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเข้าใจได้เร็วและกลุ่มนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเข้าใจได้ช้า

ข้อมูลของงานวิจัยนี้จะมาจากสองแหล่งคือ หนึ่ง บทสนทนาระหว่างครูกับนักเรียนจากวิดีโอที่ถูกบันทึกไว้ในทุกชั่วโมงของการเรียน และสองจากคะแนนก่อนสอบและหลังสอบ นอกจากนี้ เมื่อเสร็จสิ้นงานวิจัย นักเรียนทั้งสองกลุ่มจะถูกสัมภาษณ์ให้เหตุผลและความรู้สึกต่อวิธีการสอนแบบตรงในการพัฒนาความสามารถในการผันคำกริยา ผลการศึกษาพบว่า วิธีการสอนแบบตรงสามารถพัฒนาความสามารถในการผันความกริยาของนักเรียนได้ดีขึ้น และยังสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษบางทักษะได้ดีขึ้น ประกอบไปด้วยทักษะด้านการฟัง และพูด นอกจากนี้ผลการวิจัยยังบ่งบอกว่า วิธีการสอนแบบตรงนี้ มีประสิทธิภาพในการพัฒนานักเรียนที่เข้าใจภาษาอังกฤษได้เร็วและนักเรียนที่เข้าใจภาษาอังกฤษได้ช้า

ABSTRACT

TITLE : AN EFFECT OF A DIRECT METHOD ON GRADE 5 STUDENTS' ACQUISITION OF VERB INFLECTIONAL MORPHEMES (- S, - ES, - ED, - ING): A CASE STUDY AT ASSUMTION COLLEGE UBON RATCHATHANI

AUTHOR : TOSSAPOL PONGPUEN

DEGREE : MASTER OF ARTS

MAJOR : TEACHING ENGLISH AS A FOREIGN LANGAUGE

CHAIR : ASST. PROF. LUGSAMEE NUAMTHANOM KIMURA, Ph.D.

KEYWORDS : THE DIRECT METHOD, VERB INFLECTIONAL MORPHEMES

The purpose of this study is to investigate how a direct method could help develop grade 5 students as Foreign Language (EFL) learners' language proficiency in the area of verb inflectional morphemes (- s , - es , - ed , - ing) at Assumption college Ubon Ratchathani (ACU)

The participants of this study were grade 5 students from Assumption College Ubon ratchathani. The participants were divided into two groups of 3 based on their English proficiency; Low language proficiency group and high language proficiency.

Data for this research were collected from two main sources: the occurrence of the participants' usage of verb inflectional morphemes (-s, -es, -ed, and - ing) in the video transcript when they tried to make use of them and the scores of pre – test and post – test. Additionally, the students were required to do an informal interview regarding the use of a direct method in teaching the three functional morphemes of four forms. The interview was mainly concerned with students' opinion towards the direct method.

The results showed that the direct method could help students develop their ability in using the verb inflectional morphemes. It also improved their proficiency in some of other important language skills, such as listening and speaking. The resulted also indicated that the direct method worked well with not only the high language proficiency students, but also with the students who had low English proficiency.

บทคัดย่อ

- เรื่อง : การเรียนคำศัพท์ในภาษาที่สองผ่านวิธีการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานและแบบดั้งเดิมที่มีผลต่อ
เรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนไทย
- ผู้วิจัย : นีรบล อนุกุล
- ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
- สาขาวิชา : การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ
- อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพัฒน์ กุ้เกียรติกุล
- คำสำคัญ : การเรียนรู้คำศัพท์วิธีการเรียนแบบดั้งเดิม ,วิธีการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน ,
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพัฒน์ กุ้เกียรติกุล

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการเรียนคำศัพท์ผ่านการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานที่มีผลต่อการเพิ่มพูนความรู้ของคำศัพท์ของนักเรียนในโรงเรียนเบ็ดพิทยาสรรค์ จังหวัดสุรินทร์ เป็นการศึกษาเชิงทดลอง ใช้เพื่อศึกษาผลของการสอนภาษาที่เน้นภาระงาน (TBLT) และวิธีการสอนแบบดั้งเดิมในการเรียนรู้คำศัพท์ เพื่อหาวิธีที่ดีกว่าในการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาที่สอง

การวิจัยครั้งนี้ใช้การออกแบบโดยใช้ประชากร 1 กลุ่ม และกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน จากโรงเรียนเบ็ดพิทยาสรรค์ จังหวัดสุรินทร์ โดยนักเรียนกลุ่มนี้ได้รับการฝึกผ่านการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน และการเรียนรู้แบบดั้งเดิมในเวลาที่แตกต่างกัน คำศัพท์ที่ถูกนำมาใช้ในการวิจัยมีจำนวนทั้งหมด 60 คำ ซึ่งคำศัพท์จำนวน 30 คำ จะถูกใช้ในการเรียนรู้ผ่านวิธีการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน และอีก 30 คำ จะถูกใช้ในการเรียนรู้แบบดั้งเดิม ผู้เรียนจะทำการทดสอบก่อนเป็นอันดับแรก หลังจากนั้นผู้เรียนจะได้เรียนรู้คำศัพท์ผ่านวิธีการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน และตามด้วยวิธีการเรียนรู้แบบดั้งเดิม หลังจากเสร็จแต่ละบทนักเรียนจะได้รับแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งแบบทดสอบหลังเรียนจะมีอยู่สองแบบด้วยกันคือ แบบทดสอบด้วยการแปล และแบบเติมคำลงในช่องว่าง หลังจากเสร็จสิ้นวิธีการเรียนรู้ทั้งสองแบบแล้ว นักเรียนจะได้รับแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อวิธีการเรียนทั้งสองแบบ การวิจัยในครั้งนี้ใช้แบบสอบถามและการทดสอบคำศัพท์เป็นเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า วิธีการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน มีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจคำศัพท์มากกว่าแบบดั้งเดิม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ น้อยกว่า .05 อาจกล่าวได้ว่าผู้เรียนสามารถใช้วิธีการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานในการพัฒนาความรู้ทางคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้ และผลการวิจัยจากแบบสอบถามพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจในเรียนคำศัพท์โดยใช้วิธีการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานมากกว่าวิธีการเรียนรู้แบบดั้งเดิม โดยให้เหตุผลว่าการเรียนรู้ที่เน้นภาระงานได้มีการจัดการเรียนที่มีน่าสนใจซึ่งนำไปสู่แรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

TITLE : THE EFFECTS OF TASK-BASED LANGUAGE TEACHING APPROACH AND TRADITIONAL APPROACH ON THAI EFL LEARNERS' VOCABULARY LEARNING ACHIEVEMENT

AUTHOR : NEERABOL ANUKUL

DEGREE : MASTER OF ARTS

MAJOR : TEACHING ENGLISH AS A FOREIGN LANGUAGE

ADVISOR : ASST. PROF. SUPATH KOOKIATTIKOON, Ph.D.

KEYWORDS : VOCABULARY ACQUISITION, TASK-BASED LANGUAGE TEACHING APPROACH, TRADITIONAL APPROACH

This present study aims to explore the effects of task-based language teaching (TBLT) and traditional approaches on vocabulary learning achievement at Berdpittayasan School, Surin. An experimental study was used to investigate the effectiveness of task-based language teaching and traditional method on vocabulary learning achievement in order to find a better way for second language vocabulary learning and teaching.

This research made use of a one-group study design and subjects were 30 grade 9 students from Berdpittayasan School, Surin. The group at two different times was treated with both the task-based language teaching and traditional approaches. Sixty target words were used in the treatment; thirty words for the TBLT approach and thirty words for the traditional approach. The learners firstly administered a preliminary test. After that, the TBLT treatment was administered followed by the traditional treatment. After finishing each unit, posttest was administered by the participants. The posttest included two kinds of tests; translation, and gap-filling. After finishing all both treatments, the questionnaire was provided for investigating the participants' overall preference of the two approaches. A questionnaire and vocabulary tests were employed as data collection instruments.

The findings indicated that TBLT had a significant effect ($p=.000 < .05$) on promoting vocabulary knowledge. It could be implied that the participants could make use of TBLT approaches in enhancing their vocabulary knowledge. The findings from the questionnaire

revealed that the participants' preference on the TBLT approach was more than the traditional approach. The reasons behind their preference were that TBLT provided more interesting tasks which led to the motivation in learning English.

บทคัดย่อ

- เรื่อง : การใช้ภาระงานเป็นฐานเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
- ผู้วิจัย : ปราชญ์ปรีดา เขียนวงศ์
- ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
- สาขาวิชา : การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ
- อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.วชิราภรณ์ กิจพูนผล.
- คำสำคัญ : การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน, งาน, แบบทดสอบความสามารถในการพูด

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการใช้ภาระงานเป็นฐานส่งผลต่อทักษะการพูดภาษาอังกฤษอย่างไร และ 2) สำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน กลุ่มตัวอย่างได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโขงเจียมวิทยาคม จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ การทดสอบความสามารถในการพูดก่อนและหลังเรียน แบบประเมินกิจกรรม แบบสอบถามความคิดเห็น ก่อนที่จะเริ่มบทเรียนนักเรียนได้ทำการทดสอบก่อนเรียนด้วยการพูดตอบคำถาม 6 ข้อ จากนั้นนักเรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมการเรียน 3 หัวข้อ ได้แก่ 1) ตารางเวลาในอุดมคติ 2) อาหารจานโปรด 3) เมืองในอุดมคติ เมื่อเรียนจบแต่ละบทเรียนนักเรียนได้ประเมินว่ากิจกรรมใดที่นักเรียนชอบ และเมื่อจบทั้งสามบทเรียนนักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนด้วยการพูดตอบคำถามซึ่งเป็นคำถามเหมือนก่อนเริ่มบทเรียน หลังจากนั้นนักเรียนได้ทำแบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นที่มีต่อการเรียนโดยเน้นภาระงานเป็นฐาน มีการใช้การทดสอบ t-test เพื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยระหว่างการทดสอบก่อนและหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนมีพัฒนาการดีขึ้นหลังจากเรียนรู้โดยเน้นภาระงานเป็นฐานและนักเรียนมีความคิดเห็นเชิงบวกต่อการเรียนภาษาอังกฤษโดยเน้นภาระงานเป็นฐาน

ABSTRACT

TITLE : USING TASK BASED - LEARNING TO DEVELOP GRADE 10 STUDENTS' ENGLISH SPEAKING SKILL

AUTHOR : PRATPREEDA KHIENWONG

DEGREE : MASTER OF ARTS

MAJOR : TEACHING ENGLISH AS A FOREIGN LANGUAGE

ADVISOR : WACHIRAPORN KIJPOONPHOL, Ph.D.

KEYWORDS : TASK-BASED LEARNING, TASKS, SPEAKING TEST

The purposes of this study were : 1) to study how task - based learning have an effect on students' English speaking skill, and 2) to investigate students' opinions toward task -based learning. The participants were 12 grade 10 students at Khongchiam Wittayakom School. The research instruments were pre-post speaking tests, an questionnaire, TBL activities checklists. The pre - speaking test and post - speaking tests were the same. Before the lesson started, each participant had to do pre speaking -test which was face to face interview. After that students were participated in three TBL lessons. The topics of the three speaking lesson plans were 1) Our Ideal Timetable. 2) Our Own Dishes. 3) Our Ideal Hometown. At the end of each lesson, students were asked to evaluate TBL activities checklists in order to find their most favorite task. After students learned with task-based learning, they were asked to answer the post-speaking test. After they completed the post speaking - test, the students were asked to evaluate TBL activities. A t-test was used to compare the mean score between Pre-speaking test and post speaking test. The results of the research showed that students' English speaking skill improved after learning with task-based leaning approach and students have positive opinion toward learning English through TBL approach.

บทคัดย่อ

- เรื่อง : ผลของการสอนแบบชัดแจ้งโดยใช้กฎการสร้างวลีในการเรียนรู้นามานุประโยค
 ผู้วิจัย : ปาลิดา ไชยโพธิ์
 ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
 สาขาวิชา : การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ
 อาจารย์ที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุพัฒน์ กุ้เกียรติกุล
 คำสำคัญ : การสอนแบบชัดแจ้ง กฎการสร้างวลี นามานุประโยค

วัตถุประสงค์ของงานวิจัยชิ้นนี้เพื่อทดสอบผลของการใช้กฎการสร้างวลีในการสอนนามานุประโยค นามานุประโยคเป็นประโยคความซ้อนที่มีความยากในการเรียนรู้สำหรับนักเรียน งานวิจัยชิ้นนี้มุ่งเน้นไปที่การใช้กฎการสร้างวลีในการสอนนามานุประโยคที่ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค เป็นกรรมของกริยาและเป็นกรรมของบุพบท กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้เป็นนักเรียนจำนวน 36 คน ที่กำลังศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จากโรงเรียนสุรพิณท์พิทยา อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลองมีจำนวน 18 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลัง ในคาบแรกนักเรียนทดสอบก่อนเรียน จำนวน 25 ข้อ หลังจากนั้นจึงเริ่มการสอนแบบชัดแจ้งโดยใช้กฎการสร้างวลีในการสอนนามานุประโยค จำนวน 16 คาบ จากนั้นจึงให้นักเรียนทดสอบหลังเรียน เมื่อเสร็จสิ้นการทดสอบหลังเรียน นักเรียนรับการสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 7 แผน แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง

ผลการวิจัยพบว่า การสอนแบบชัดแจ้งโดยใช้กฎการสร้างวลีช่วยพัฒนาการเรียนรู้นามานุประโยคของนักเรียน ผลการสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีต่อการสอนแบบชัดแจ้งโดยใช้กฎการสร้างวลีและกฎการสร้างวลีช่วยให้นักเรียนเข้าใจโครงสร้างและหน้าที่ของนามานุประโยคในการอ่านด้วย

ABSTRACT

TITLE : THE EFFECT OF EXPLICIT INSTRUCTION BY USING PHRASE STRUCTURE RULES ON ACQUISITION OF NOUN CLAUSES

AUTHOR : PALIDA CHAIYAPHO

DEGREE : MASTER OF ARTS

MAJOR : TEACHING ENGLISH AS A FOREIGN LANGUAGE

ADVISOR : ASST. PROF. SUPATH KOOKIATTIKOON, Ph.D.

KEYWORDS : EXPLICIT INSTRUCTION, PHRASES STRUCTURE RULES, NOUN CLAUSES

The aim of this study was to examine the effectiveness of using phrase structure rules to teach noun clauses. Noun clauses were a complex structure that were considered to be difficult for students' sentence comprehension. The study focused on using phrase structure rules to teach noun clauses functioning as a subject, an object of a verb and an object of the preposition. The participants were 36 grade 12 students at Suraphinphitthaya School, a secondary school in Lamduan District in Surin in 1st semester, academic year 2018. The selection of participants was based on purposive sampling technique. There were 18 sessions in this study; 50 minutes for each session. The participants were asked to take a 25-item pretest. Then, the explicit instruction using phrase structure rules to teach noun clauses was conducted for 16 sessions. After the experiment, the participants took the posttest which was the same as the pretest. Then, the semi-structured interview was administered. Seven lesson plans, pretest and posttest, and semi-structured interview were used for data collection.

Results showed that instruction using phrase structure rules could help the participants acquire noun clauses. The results of the semi-structured interview revealed that the students' opinions towards the explicit instruction using phrase structures rules were quite positive. Many students said that phrase structure rules helped them understand the structures and functions of noun clauses, which helped improve their reading skills.

บทคัดย่อ

- เรื่อง : การสำรวจเนื้อหาด้านความหลากหลายทางวัฒนธรรมในหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ
ที่ช่วยส่งเสริมความตระหนักด้านความหลากหลายทางวัฒนธรรม
- ผู้วิจัย : ศศินันท์ โต้ะชาลีศรีทิน
- ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
- สาขาวิชา : การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ
- อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.วชิราภรณ์ กิจพูนผล
- คำสำคัญ : เวิร์ลอิงลิช วัน, ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, เนื้อหาด้านความหลากหลายทางวัฒนธรรม,
แบบฝึกหัดที่ให้ความรู้ด้านความหลากหลายทางวัฒนธรรม, ความสามารถด้านความ
หลากหลายทางวัฒนธรรม

วิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์หนังสือเรียนเวิร์ลอิงลิช วัน และหนังสือเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
ว่ามีแบบฝึกหัดและเนื้อหาที่สามารถส่งเสริมความรู้ด้านความหลากหลายทางวัฒนธรรมของภาษาต่างประเทศ
ให้กับนักศึกษาหรือไม่ และสำรวจว่าหนังสือเรียนใดให้ความรู้ทางด้านความหลากหลายทางวัฒนธรรมมากกว่า
กัน กรอบแนวคิดในการวิจัยใช้แนวคิดของเบคเกอร์ (2012) ซึ่งประกอบด้วย 12 ลักษณะ ของความตระหนัก
ด้านความหลากหลายทางวัฒนธรรมของภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยจะวิเคราะห์เป็นข้อมูลเชิงปริมาณและ
ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัย พบว่า หนังสือเรียนเวิร์ลอิงลิช วัน มีแบบฝึกหัดที่ให้ความรู้ด้านความหลากหลายทาง
วัฒนธรรมมากกว่าหนังสือเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทุกบทในหนังสือเรียนเวิร์ลอิงลิช วัน มีแบบฝึกหัด
ที่ให้ความรู้ด้านความหลากหลายทางวัฒนธรรม ส่วนหนังสือเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารพบว่ามีแค่บท
เดียวเท่านั้นที่ให้ความรู้ด้านความหลากหลายทางวัฒนธรรม เวิร์ลอิงลิช วัน ให้ความรู้ด้านความหลากหลายทาง
วัฒนธรรม 3 ลักษณะ ส่วนหนังสือเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารพบแค่ 2 ลักษณะ

ABSTRACT

TITLE : AN INVESTIGATION INTO INTERCULTURAL CONTENT IN ENGLISH TEXTBOOKS
WHICH HELPS PROMOTE INTERCULTURAL AWARENESS

AUTHOR : SASINAN TOOCHALEESRITHIN

DEGREE : MASTER OF ARTS

MAJOR : TEACHING ENGLISH AS A FOREIGN LANGUAGE

ADVISOR : WACHIRAPORN KIJPOONPHOL, Ph.D.

KEYWORDS : WORLD ENGLISH I, ENGLISH FOR COMMUNICATION, INTERCULTURAL
CONTENT, INTERCULTURAL TASK, INTERCULTURAL ABILITY

The research aimed at analyzing tasks and contents in “World English I” and “English for Communication” that help promote students’ intercultural awareness. These textbooks were compared to find which one contained more tasks and contents used to raise students’ intercultural awareness. 12 features of intercultural awareness framework (Baker’ s framework2012) were used on the research framework. The data were analyzed qualitatively and quantitatively.

The findings revealed that “World English I” contained more intercultural contents than “English for Communication”. The intercultural contents were found in every unit of “World English I” while “English for Communication” contained only one unit. “World English I” textbook presented 3 features of intercultural awareness. “English for Communication” textbook found two features of intercultural awareness.

บทคัดย่อ

เรื่อง	: การสอนคำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดของนักเรียนไทย
ผู้วิจัย	: สุคนธ์ทิพย์ ยงคง
ชื่อปริญญา	: ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	: การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ดร. วชิราภรณ์.กิจพูนผล
คำสำคัญ	: กลุ่มคำที่ปรากฏร่วม, คำที่มีความหมายเฉพาะและปรากฏร่วมกันเป็นกลุ่มคำ, กลุ่มคำที่เกี่ยวข้องกับไวยากรณ์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาว่าการสอนคำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษช่วยพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อย่างไร และ 2) สำนวจความคิดเห็นของผู้เรียนหลังการเรียนคำศัพท์แบบคำปรากฏร่วม กลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านนาเกา จังหวัดสุรินทร์ จำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบทดสอบการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน และ แบบสอบถามความคิดเห็น แผนการสอนที่ใช้เป็นการสอนคำปรากฏร่วม มีจำนวน 3 แผน หัวข้อเกี่ยวกับ กีฬา กิจกรรมประจำวันและการบอกทิศทาง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า 1) หลังจากเรียนรู้คำปรากฏร่วม กลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการพูดโดยใช้คำศัพท์แบบคำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษสูงขึ้นและ 2) กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นที่ดีต่อการสอนคำศัพท์แบบคำปรากฏร่วมภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

TITLE : TEACHING ENGLISH COLLOCATIONS TO ENHANCE THAI STUDENTS' SPEAKING ABILITY
AUTHOR : SUKONTIP YONGKONG
DEGREE : MASTER OF ARTS
MAJOR : TEACHING ENGLISH AS A FOREIGN LANGUAGE
ADVISOR : WACHIRAPORN KIJPOONPHOL, Ph.D.
KEYWORDS : COLLOCATIONS, LEXICAL COLLOCATIONS, GRAMMATICAL COLLOCATIONS

The aims of this experimental study were 1) to find to what extent do English collocations enhance Grade 6 students' speaking ability and 2) to investigate students' opinions toward learning English collocations. The participants of this study were 12 Grade 6 Thai students at Ban Nakao School, Surin province. The research instruments consisted of the speaking pretest and posttest and an questionnaire. Three lesson plans: sports, daily routines and giving directions were used to teach English collocations. The data obtained was analyzed by mean, standard deviation and percentage. The results of the research were 1) the participants' speaking ability were better after learning English collocations and 2) the participants had the positive opinions toward learning English collocations.

บทคัดย่อ

เรื่อง	: แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของบ้านเปือยหัวดง ตำบลเปือย อำเภอลืออำนาจ จังหวัดอำนาจเจริญ
ผู้วิจัย	: ขนิษฐา นภาพุข
ชื่อปริญญา	: ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	: นวัตกรรมการท่องเที่ยว
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวภัทร ศรีจงแสง
คำสำคัญ	: การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม, การพัฒนาการท่องเที่ยว, บ้านเปือยหัวดง, ญัฮกุร

ในการศึกษาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของบ้านเปือยหัวดง ตำบลเปือย อำเภอลืออำนาจ จังหวัดอำนาจเจริญ ได้มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อศึกษาปัญหาของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชน บ้านเปือยหัวดง ตำบลเปือย อำเภอลืออำนาจ จังหวัดอำนาจเจริญ เพื่อศึกษาความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม บ้านเปือยหัวดง ตำบลเปือย อำเภอลืออำนาจ จังหวัดอำนาจเจริญ และเพื่อเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของบ้านเปือยหัวดง ตำบลเปือย อำเภอลืออำนาจ จังหวัดอำนาจเจริญ ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาคุณภาพ (Qualities) ซึ่งประชากรที่ใช้ในการศึกษาจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชน นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง และจากการประชุมกลุ่มย่อย เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของบ้านเปือยหัวดง ตำบลเปือย อำเภอลืออำนาจ จังหวัดอำนาจเจริญ จากการศึกษาสามารถจำแนกผลการศึกษาได้ตามองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ดังนี้

ผลการศึกษาพบว่า

1) ปัญหาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของบ้านเปือยหัวดง ตำบลเปือย อำเภอลืออำนาจ จังหวัดอำนาจเจริญ จำแนกได้ 4 ด้าน ดังนี้ 1.1) ด้านการดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว 1.2) ด้านการรองรับนักท่องเที่ยว 1.3) ด้านการบริหารจัดการ และ 1.4) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน

2) ความต้องการของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของบ้านเปือยหัวดง ตำบลเปือย อำเภอลืออำนาจ จังหวัดอำนาจเจริญ นักท่องเที่ยวต้องการทราบถึงอัตลักษณ์ที่แท้จริงที่สื่อถึงการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนได้ รวมไปถึงประเพณีที่โดดเด่นประจำชุมชน สิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนที่ทำให้นักท่องเที่ยวอยากมาเที่ยวในชุมชน ซึ่งจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า สิ่งนี้นักท่องเที่ยวต้องการทางด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชน นั่นคือ 1) ให้ชุมชนตีป้ายสื่อความหมายต่างๆ ประจำแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน 2) การเยี่ยมชมวิถีชีวิตการทำผ้าไหมของชุมชนควรมีการอธิบายกรรมวิธีการทำ หรือ

ประโยชน์จากการทอผ้าไหม เป็นต้น 3) กิจกรรมการท่องเที่ยวของชุมชนยาวเกินไป ควรลดกิจกรรมลง 4) ควร
มีร้านจำหน่ายสินค้าประจำแหล่งท่องเที่ยวของชุมชน ดังนั้น สิ่งที่ชุมชนควรคำนึงด้านความต้องการของ
นักท่องเที่ยวที่มีต่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมนั้น ควรพัฒนาควบคู่ไปกับการบริหารจัดการทางการท่องเที่ยว

3) แนวทางการแก้ไขปัญหาเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของบ้านเปือยหัวดง ตำบลเปือย อำเภอลืออำนาจ
จังหวัดอำนาจเจริญ พบว่า บ้านเปือยหัวดงมีปัญหาหลายด้านที่ทำให้การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมขาด
การพัฒนาให้เป็นที่รู้จักกับนักท่องเที่ยว และ เมื่อมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาเที่ยวในชุมชน พบว่า ยังมีปัจจัยอีก
หลายด้านที่ยังไม่ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยว เช่น รูปแบบกิจกรรม ที่พัก และการสื่อความหมาย
ต่างๆ เป็นต้น ซึ่งนำข้อมูลมาวิเคราะห์ผลได้แนวทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชน สามารถแยกได้ตาม
องค์ประกอบของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ดังนี้ 1) แนวทางการพัฒนาด้านการดึงดูดใจทางการท่องเที่ยว 2)
แนวทางการพัฒนาด้านการรองรับนักท่องเที่ยว 3) แนวทางการพัฒนาด้านการบริหารจัดการ 4) แนวทางการ
พัฒนาด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน

ประโยชน์จากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของบ้านเปือยหัวดง ตำบลเปือย อำเภอลืออำนาจ จังหวัด
อำนาจเจริญ คือ ความประทับใจจากการต้อนรับจากชาวบ้านและนักเรียนโรงเรียนอนุบาลลืออำนาจ อีกทั้งยัง
ได้รับความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์การก่อตั้งชุมชนและการเกิดเสมานปี และชมการทอผ้าไหมด้วยฝีมือของ
ชาวบ้าน และซื้อของที่ระลึกจากฝีมือชุมชน และยังสามารถนำความรู้จากการท่องเที่ยวในชุมชนไปเผยแพร่และ
ศึกษาพัฒนาความรู้ต่อยอดในการวิจัยครั้งต่อไปได้

ปัญหาและอุปสรรคของการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของบ้านเปือยหัวดง ตำบลเปือย อำเภอลืออำนาจ
จังหวัดอำนาจเจริญ คือ สถานที่ท่องเที่ยวชุมชนยังขาดป้ายสื่อความหมาย และขาดสิ่งอำนวยความสะดวกที่
จำเป็นต่อการท่องเที่ยว เช่น ร้านอาหาร ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว รวมถึงจุดบริการทางการท่องเที่ยว และยัง
ขาดการประชาสัมพันธ์ทางการท่องเที่ยวของชุมชนให้เป็นที่รู้จักแก่นักท่องเที่ยว เป็นต้น

ABSTRACT

TITLE : GUIDELINES FOR CULTURAL TOURISM DEVELOPMENT IN PUEI HUA DONG
COMMUNITY, PUEI SUB-DISTRICT, LUE-AMNAT DISTRICT, AMNATCHAROEN
PROVINCE

AUTHOR : KHANITTHA NAPAPET

DEGREE : MASTER DEGREE

MAJOR : TOURISM INNOVATION

ADVISOR : ASST. PROF. SUWAPHAT SREGONGSAENG, Ph.D.

KEYWORDS : CULTURAL TOURISM, TOURISM DEVELOPMENT, PUEI HUA DONG
COMMUNITY

The purposes of this study were to study problems and demands of tourists in cultural tourism at Puei Hua Dong Community, Puei Sub-District, Lue-Amnat District, Amnatcharoen Province, and to propose ways to solve the problems in the area. Data were collected through interviews of local people, two Thai tourists, and a focus group. Results showed that the cultural tourism was classified into four areas; a) tourism attractiveness, b) tourism support, c) management, and d) community participation. It was also found that tourists in this area wanted to know the significance of the local culture as well as the local traditions which attracted them. They were also interested in important places and silk weaving and production. Activities needed to be not too long and there was a demand for a regular tourist shop. These needs of tourists for the cultural tourism should be developed alongside tourism management. The research identified many problem in the area due to a lack of development and unsatisfactory meeting of tourists' needs, such as accommodation, activities, and interpretation. These results may be classified according to the concept of cultural tourism as follows: development of tourism attractions, tourism development, management development, and community participation development. The benefits of cultural tourism were the hospitality of the local people in the community and the students from Anuban Lue-Amanat School, learning about the history of the community and the history of SE-MA-PAN-PEE, experiencing the production process, and buying community products and souvenirs. The problems of cultural tourism in

the area were a lack of signs about tourist attractions and the scarcity of tourist facilities, such as restaurants, accommodation, tourist information center, and public relations for tourism.

บทคัดย่อ

เรื่อง	: ผลกระทบจากกิจกรรมนันทนาการท่องเที่ยว ในพื้นที่ป่าดงนาทาม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี
ผู้วิจัย	: สมฤทัย น้อยแก้ว
ชื่อปริญญา	: ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา	: นวัตกรรมการท่องเที่ยว
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ดรยุวดี. จิตต์โกศล
คำสำคัญ	: ผลกระทบ, กิจกรรมนันทนาการท่องเที่ยว, ป่าดงนาทาม

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลกระทบจากกิจกรรมนันทนาการท่องเที่ยว ในพื้นที่ป่าดงนาทาม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี 2) เพื่อวิเคราะห์การรับรู้ของนักท่องเที่ยวที่มีต่อผลกระทบจากกิจกรรมนันทนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ป่าดงนาทาม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี และ 3) เพื่อเสนอแนวทางการลดผลกระทบจากกิจกรรมนันทนาการท่องเที่ยว ในพื้นที่ป่าดงนาทาม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย 1) เจ้าหน้าที่ป่าดงนาทาม 2) นักท่องเที่ยว จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ การสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (semi-structured) และแบบสอบถาม (Questionnaire) ผลการศึกษา พบว่า

1) ผลกระทบจากกิจกรรมนันทนาการท่องเที่ยว ในพื้นที่ป่าดงนาทาม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี พบปัญหาที่เหมือนกันทุกกิจกรรม คือ เรื่องขยะ ในกิจกรรมการเล่นน้ำตก นักท่องเที่ยวได้เข้าไปกางเต็นท์ และล้างภาชนะในบริเวณน้ำตก ทำให้น้ำในบริเวณน้ำตกมีเศษอาหาร และฟองจากน้ำยาล้างจาน เป็นภาพที่ไม่สวยงาม ในกิจกรรมกางเต็นท์พักแรม มีการก่อกองไฟบนพื้นหญ้า ลานหิน ทำให้หญ้าไม่สามารถเติบโตได้ และทำให้ดินแตก และน้ำที่นักท่องเที่ยวใช้ประกอบอาหารมีส่วนผสมของเกลือ จึงทำให้ดินเสื่อมสภาพ และกิจกรรมเดินป่าศึกษาธรรมชาติและกิจกรรมปั่นจักรยานท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวมักออกนอกเส้นทาง มีการเหยียบย่ำหญ้า และดอกไม้ อีกทั้งนักท่องเที่ยวบางกลุ่มเห็นอะไร แปลกใหม่ก็มักจะเก็บกลับไปด้วย

2) การรับรู้ของนักท่องเที่ยวที่มีต่อผลกระทบจากกิจกรรมนันทนาการท่องเที่ยว ในพื้นที่ป่าดงนาทาม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้ต่อผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมจากการประกอบกิจกรรมนันทนาการท่องเที่ยว ในพื้นที่ป่าดงนาทามมากที่สุด ในเรื่องกิจกรรมดูผีเสื้อ ดูดาว และกิจกรรมขี่จักรยานท่องเที่ยว (เสือภูเขา) รองลงมา ได้แก่ กิจกรรมเดินป่าศึกษาธรรมชาติ กิจกรรมเล่นน้ำตก กิจกรรมชมทิวทัศน์ ถ่ายภาพ บันทึกภาพ กิจกรรมตั้งแคมป์พักแรม และลำดับสุดท้าย กิจกรรมชมทะเลหมอก พระอาทิตย์ขึ้น พระอาทิตย์ตก

3) แนวทางการลดผลกระทบจากกิจกรรมนันทนาการท่องเที่ยว ในพื้นที่ป่าดงนาทาม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรมีแนวทางการลดผลกระทบจากกิจกรรมนันทนาการท่องเที่ยว ดังนี้ 1) ประชาสัมพันธ์หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติตนที่ถูกต้องแก่นักท่องเที่ยว ควบคู่กับมีเจ้าหน้าที่คอยให้ความรู้เกี่ยวกับคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวเกิดความรู้สึกหวงแหนแหล่งท่องเที่ยว 2) มีการจำกัดพื้นที่ประกอบกิจกรรมไม่ให้ขยายตัวมากขึ้น มีการปิดอุทยานในช่วงฤดูฝนเป็นช่วงเวลาที่มีการฟื้นคืนสภาพของพื้นที่หลังจากมีการใช้ประโยชน์ 3) ออกแบบสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีความคงทน เหมาะสม กับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว และดึงดูดการใช้งาน 4) นักท่องเที่ยวได้มีส่วนร่วมในการวางแผน การจัดโปรแกรม หรือการออกลาดตระเวนพื้นที่ 5) จัดโครงการขยะคืนถิ่น ซึ่งป่าดงนาทามได้มีของรางวัลให้กับนักท่องเที่ยวที่นำขยะกลับไปด้วย และสำหรับนักท่องเที่ยวควรปฏิบัติตามกฎระเบียบ และควรเชื่อฟังเจ้าหน้าที่อย่างเคร่งครัด

ABSTRACT

TITLE : THE IMPACT OF RECREATIONAL TOURISM ACTIVITIES AT DONG NA TAM
FOREST AREA KHONG CHIAM DISTRICT, UBON RATCHATHANI PROVINCE

AUTHOR : SOMRUTAI NOIKAEW

DEGREE : MASTER OF ARTS

MAJOR : TOURISM INNOVATION

ADVISOR : YUVADEE JITGOSOL, Ph.D.

KEYWORDS : IMPACT, RECREATIONAL TOURISM ACTIVITIES, DONG NA TAM FOREST AREA

This study aimed to study the impact of recreational tourism activities at Dong Na Tam Forest Area, Khong Chiam District, Ubon Ratchathani Province, analyze tourists' awareness of the impact of these activities on the area, and propose ways to reduce the impact of the activities there. The population involved in the study involved Dong Na Tam Forest officers and 400 tourists. Results of the study showed the most critical problem was the amount of garbage left by tourists camping at the site in activities such as washing dishes in the waterfall area, food waste floating on the water's surface, bubbles from dishwashing destroying the picturesque view of the waterfall, campfire burning grassed areas, and salt used for cooking causing soil deterioration. Also, activities like trekking and cycling destroyed vegetation. Regarding tourists' awareness of the impact of tourism recreational activities, it was found that most of participants had a real perception of the environmental impact of the activities. The activities that tourists had a greatest perception of were butterfly watching, star watching, cycling, trekking, swimming, scenic walking, photography, camping, and enjoying the views of the fog. To reduce the negative effects of recreational activities, agencies and organizations related to tourism should provide useful guidelines to tourists. Firstly, information about rules and tourists' behavior at tourist attractions should be given to tourists. Moreover, tourism officers should educate tourists about the values of natural tourist attractions to instill positive values. Secondly, the areas for activities should be limited. Moreover, to recover from the effects of mass tourism, closing tourist attractions should be closed in the rainy seasons. Thirdly, facilities at tourist attractions should be durable, comfortable, and suitable for tourists.

Fourthly, tourists should participate in planning and managing tour programs. Finally, a project about waste management should be introduced, involving such ideas as souvenirs for tourists who take garbage home and follow rules at each tourist attraction.